

Toruń, 29.02.2020

Prof. dr hab. Piotr Błajet

**Ocena dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego
Pana Dr. Jana. A. Malinowskiego przygotowana w związku z ubieganiem się o stopień
doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika**

I. Informacje ogólne

Pan dr Jan A. Malinowski uzyskał w 1977 roku dyplom magistra pedagogiki (specjalność pedagogika szkolna) na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki uzyskał w 1986 r. na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. na podstawie rozprawy: *Ponadobowiązkowa aktywność naukowa studentów. Diagnoza i perspektywy rozwoju (studium na przykładzie trzech uczelni)*. Promotorem był prof. dr hab. Zbigniew Kwieciński.

Od 1977 roku pracuje nieprzerwanie do dnia dzisiejszego w **Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu** (początkowo w: Instytut Pedagogiki i Psychologii UMK – najpierw jako asystent, a następnie jako adiunkt, po przekształceniu: Instytut Pedagogiki; od roku 1997 jako starszy wykładowca w Studium Pedagogicznym UMK. Następnie, po utworzeniu na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika Wydziału Nauk Pedagogicznych zatrudniony został. w Katedrze Socjologii i Edukacji Społecznej.

Dodatkowo pracował jako adiunkt w latach 1996 – 2016 w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku.

II. Ocena dorobku publikacyjnego po doktoracie

Aktywność badawczą dr. Jana A. Malinowskiego charakteryzuje łącznie 26 publikacji oraz 46 recenzji wykonanych dla czasopism z wykazu ministerialnego. Jest też autorem rozdziału w jednej monografii w j. angielskim i 50 rozdziałów w monografiach w j. polskim. Był redaktorem lub współredaktorem 9 monografii oraz jest wieloletnim redaktorem naczelnym czasopisma „Wychowanie na co Dzień”. Ponadto jest autorem 89 artykułów, które Habilitant określił jako inne.

Podjęmowana przez Habilitanta działalność naukowo-badawcza wiąże się z wyróżnionymi przez niego w autoreferacie obszarami z zakresu pedagogiki społecznej, a do głównych problemów należy czas wolny i aktywność wolnoczasowa młodzieży, w tym krajoznawstwo, funkcjonowanie rodziny.

Podsumowanie

Prezentowany dorobek po uzyskaniu stopnia doktora zawiera 70 pozycji w recenzowanych czasopismach krajowych lub zagranicznych, w tym 26 artykuły autorskie lub współautorskie (14 z nich zostało opublikowanych w czasopiśmie Wychowanie na co Dzień, którego Habilitant jest redaktorem naczelnym) i 44 recenzje. Można go określić jako spójny tematycznie i merytorycznie, zróżnicowany pod względem rodzajów i miejsca publikacji. Zauważalny jest brak publikacji w czasopismach wysoko punktowanych (tylko jedna publikacja -10 punktów z 2007 roku).

III. Ocena zgłoszonego do zaopiniowania dorobku naukowego /cyklu publikacji składających się na projekt habilitacyjny/

Pan dr J. A. Malinowski w autoreferacie, zgodnie z wymogiem wskazania osiągnięcia naukowego, przedstawił do oceny cykl publikacji składających się na projekt habilitacyjny habilitacyjny pt. „**Pedagogiczne wymiary czasu wolnego dzieci i młodzieży – zagrożenia, profilaktyka i szanse twórczego rozwoju**”:

1. Trzy rozdziały zawierające prezentację wyników autorskich badań oraz rozdział obejmujący założenia metodologiczne projektu badawczego i rozdział podsumowujący zamieszczony w monografii: *Używanie środków psychoaktywnych przez uczniów w percepcji studentów – kandydatów na nauczycieli. Raport z badań*, Jan A. Malinowski (red.) przy współpracy Grzegorza Kasprzyckiego, Wydawnictwo Edukacyjne „Akapit”,

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu – Studium Pedagogiczne, Urząd Marszałkowski w Toruniu – Biuro Pełnomocnika Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego ds. Profilaktyki i Przeciwdziałania Uzależnieniom oraz HIV/AIDS, Toruń 2005.

(1a) Rozdział pt. *Założenia metodologiczne projektu oraz charakterystyka badanej zbiorowości studentów*, s. 17-29;

(1b) Rozdział pt. *Młódzież a alkohol*, s. 52-79;

(1c) Rozdział pt. *Młódzież a narkotyki*, s. 80-97 (współautorstwo Jan Lachowicz w 40%)
Habilitant swój udział procentowy szacuje łącznie na 60%.

(1d) Rozdział pt. *Środki psychoaktywne jako niebezpieczeństwo okresu szkolnego – zamiast zakończenia*, s. 194-200.

2. *Czas wolny – między twórczym rozwojem a patologią*, [w:] *Edukacja jutra. XII Tatrzańskie Seminarium Naukowe*, Kazimierz Denek, Wojciech Starościak, Krystyna Zatoń (red.), Wydawnictwo Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, Wrocław 2006, t. 1, s. 247-252.
3. *Czas wolny w obszarze zainteresowania pedagogiki społecznej okresu transformacji*, [w:] *Pedagogika społeczna w Polsce po 1989 roku. Przemiany w nauce, obecność międzynarodowa, kręgi tematyczne prac badawczych*, Barbara Kromolicka, Andrzej Radziewicz-Winnicki, Monika Noszczyk-Bernasiewicz (red.), Wydawnictwo Śląskiej Wyższej Szkoły Zarządzania im. gen. Jerzego Ziętka w Katowicach, Katowice 2007, s. 433-442.
4. *Zajęcia pozalekcyjne i pozaszkolne z perspektywy zmiany społecznej i cywilizacyjnej*, [w:] *Edukacja jutra. XIV Tatrzańskie Seminarium Naukowe*, Kazimierz Denek, Krystyna Zatoń, Anna Kwaśna (red.), Wydawnictwo Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, Wrocław 2008, t. 2, s. 23-30.
5. *Aktywność pozalekcyjna i pozaszkolna a włączenie społeczne dzieci i młodzieży*, [w:] *Edukacja a włączenie społeczne. Konteksty socjalne i pedagogiczne*, Tomasz Biernat, Jan A. Malinowski (red.), Wydawnictwo Edukacyjne „Akapit”, Toruń 2013, s. 113-124.
6. *Młódzież wobec wyzwań cywilizacyjnych – nowe zadania dla profilaktyki społecznej*, [w:] *Młode pokolenie w zderzeniu cywilizacyjnym. Studia – Badania – Praktyka*, Mariusz

Jędrzejko, Jan A. Malinowski (red.), Wydawnictwo Edukacyjne „Akapit”, Toruń 2014, s. 47-56.

7. *Czas wolny jako przestrzeń pracy socjalnej z dzieckiem i rodziną niewydolnąwychowawczo*, [w:] *Rodzina w pracy socjalnej – pomoc w sytuacjach trudnych i kryzysowych*, Tomasz Biernat, Katarzyna Kuziak, Jan A. Malinowski (red.), Wydawnictwo Edukacyjne „Akapit”, Toruń 2016, ss. 53-76.
8. *Alkoreksja wśród młodzieży – profilaktyka, interwencja*, [w:] *Na krawędzi. Reperkusje zachowań ryzykownych w relacji do ciała*, redakcja naukowa P. Prüfer, Wydawnictwo Naukowe Akademii im. Jakuba z Paradyża, Gorzów Wielkopolski 2016, ss. 199-212.
Współautorstwo: dr Katarzyna M. Wasilewska-Ostrowska.

Opracowania zawarte w p.1 (a,b,c,d) dotyczą projektu realizowanego w 2004 roku, zaraz po wejściu Polski do Unii Europejskiej (1 maja 2004 r.). Badania zatem można traktować jako historyczne, bo zmiany cywilizacyjne, które nastąpiły od akcesji do UE spowodowały też olbrzymie zmiany w stylu życia i czasie wolnym Polaków. Projekt w zamyśle był bardzo ambitny, jednak dużo zastrzeżeń budzi jego realizacja.

Rozdział „Założenia metodologiczne projektu...” (materiał 1a) tylko w bardzo ogólny sposób opisuje metody zbierania danych. Przede wszystkim nie wskazano podstaw teoretycznych projektu. Brakuje też określenia celu badań, problemów badawczych, zmiennych, wskaźników. Brakuje też opisu metody analizy danych. Mimo zawarcia w ankiecie 10 pytań metryczkowych (mogę jedynie podejrzewać, że dane te miały dotyczyć zmiennych niezależnych) nie podjęto próby skorelowania wartości zmiennych zależnych i niezależnych. Jedyne dwie próby zestawienia zmienna niezależna – zależna dotyczą płci i kierunku studiów badanych (poz. 1b, s. 62-63). Zresztą, jeśli wziąć pod uwagę zdefiniowanie zmiennej w tytule tabeli 9, s. 63: „Badani mające doświadczenie z piciem alkoholu” i wartości uzyskane, to dane te niewiele znaczą ze względu na nieprecyzyjne zdefiniowanie zmiennej i bardzo małe różnice wartości zmiennych.

Brak zdefiniowania zmiennych i wskaźników w oparciu o literaturę przedmiotu należy do największych wad opracowań zawartych w pozycji 1 (*Używanie środków psychoaktywnych ...*) prezentowanego dorobku. Zupełnie nie wiadomo, jak zdefiniowano w badaniach „motywy” picia alkoholu (poz. 1b, tab. 11 s. 66) i „motywy” niepicia alkoholu (poz. 1b, tab. 13, s. 69). Z treści opracowania wynika, że to, co Habilitant określa motywem (nie definiuje wcześniej, jak rozumie to pojęcie) w istocie było odpowiedzią badanych na otwarte pytania ankiety o „powody” (nie wiemy jakie były pytania, stąd cudzysłów) picia i nie picia alkoholu

(w tym przypadku Habilitant podał treść pytania „Jeśli nie pijesz alkoholu, to jak sądzisz, co miało – ma wpływ na to?, poz. 1b, s. 69). Wcześniej Habilitant zaznacza (poz. 1b, s. 65), iż intencją badacza było poznanie motywów, jednak badani „wskazywali przede wszystkim na okoliczności” i mimo świadomości nie uzyskania w odpowiedziach zakładanej wiedzy o motywach, w tabeli zostało użyte pojęcie motyw. Badacz popełnia zatem podwójny błąd: nie definiuje pojęcia „motyw”, a potem używa tego pojęcia w odniesieniu do odpowiedzi badanych, o których wie, że nie są motywami!

Zastrzeżenia muszą budzić wnioski, zamieszczone na str. 95 opracowania poz. 1c. Wnioski 1 i 2 nie wynikają z uzyskanych wyników badań empirycznych, bo, na przykład, informacja uzyskana od badanych o tym, że narkotyki były rozprowadzane na terenie szkoły średniej nie musi wcale świadczyć o „powszechności” (zwrot użyty przez Habilitanta; co znaczy „powszechnie”? Wszyscy? Codziennie?) zjawiska: można sobie wyobrazić sytuację, że uczeń w trakcie uczęszczania do szkoły tylko raz spotkał się z propozycją zakupu narkotyków albo usłyszał „z drugich ust” o takiej prawdopodobnej możliwości i w ankiecie zadeklarował, że w szkole istniała możliwość zdobycia narkotyku. Taka deklaracja nic nie mówi o skali zjawiska. Siła wnioskowania musi być zawsze skorelowana z „siłą” (trafnością zewnętrzną i wewnętrzną) badań, a jak napisałem powyżej „siła” ta nie jest imponująca. Zakończenie części 1c ma charakter publicystyczny, a nie jest to narracja opierająca się na faktach empirycznych zdiagnozowanych w badaniach własnych lub innych autorów. Zatem, należy wysnuć wniosek, że Habilitant nie rozróżnia tych dwóch odmiennych sposobów wypowiedzi, z których tylko narracja oparta na faktach, a nie ta wywodząca się z przekonań, ma wartość poznania naukowego.

O słabości podejścia metodologicznego do problemu używania środków psychoaktywnych świadczą zestawienia przedstawione w tabelkach w tekście 1d, będącym podsumowaniem projektu. Rozróżnienie ocen na „bardzo słabe” i „słabe” oraz „silne” i „bardzo silne” w przypadku substancji obiektywnie zagrażających zdrowiu i życiu nie ma żadnego racjonalnego uzasadnienia: zdecydowanie nie ma potrzeby niuansowania ocen, a wystarczyłyby jedynie oceny zagrożenia: żadne, słabe, silne. Niezrozumiała jest też ocena „średnio” – określenie to dotyczy zmiennych ilościowych, a pytanie w ankiecie miało charakter jakościowy.

Ponadto w profilaktyce uzależnień i w kształtowaniu zachowań zdrowotnych istotne jest rozróżnienie przekonań na: /1/ przekonanie, że zagrożenie jest poważne i /2/ przekonanie o osobistej podatności na zagrożenie (Health Beliefs Model). Takie rozróżnienie w badaniach miałyby uzasadnienie teoretyczne.

Pozostałe 7 tekstów włączonych przez Habilitanta w dorobek habilitacyjny dotyczą (poza jednym dotyczącym alkoreksji) czasu wolnego dzieci i młodzieży. Teksty mają charakter przeglądowy, jednak literatura wykorzystywana jest uboga. Brakuje źródeł obcojęzycznych. Autor też nie wykorzystuje żadnej teorii czasu wolnego, zatem brakuje podbudowy teoretycznej. Wszystko to uprawomocnia twierdzenie, że tezy prezentowane w tekstach mają słabe oparcie w wiedzy naukowej, a są w głównej mierze wyrazem przekonań autora.

Rozpiętość czasowa tych publikacji to lata 2006-2016. W 2004 roku Polska wstąpiła do Unii Europejskiej, co zdecydowanie przyczyniło się do zglobalizowania codzienności. Ostatnich 10 lat jest „czasem smartfonów” i upowszechnienia dostępu do Internetu w każdym miejscu i czasie, portali społecznościowych, „wyparcia” telewizji. To portale społecznościowe i ich algorytmy (AI - sztuczna inteligencja, która ma zdolność uczenia się) sprawują rząd dusz współczesnej młodzieży.

W ostatnich latach pojawił się też problem łatwej dostępności tzw. dopalaczy.

W żadnym ze swych tekstów Habilitant nawet nie dotyka tych kwestii, a w sposób dramatyczny zmieniły one treści i formy czasu wolnego młodego pokolenia. Stąd rozważania Habilitanta są w małym (co w zasadzie znaczy – żadnym!) aktualne i w nikłym stopniu dotyczą – poprzez brak aktualności, brak źródeł spoza granic kraju, brak podstaw teoretycznych – ważkich zagadnień czasu wolnego młodzieży.

Podsumowanie

Cykl publikacji składających się na osiągnięcie naukowe Habilitanta w autoreferacie sytuuje się w obszarze pedagogiki społecznej, a koncentruje się na czasie wolnym młodzieży i problematyce używania substancji psychoaktywnych. Mimo licznych badań i opracowań na ten temat, Habilitant tylko w minimalnym i daleko niewystarczającym stopniu „zakorzenił” swoje poszukiwania w dostępnej naukowej wiedzy. Nie oparł swoich rozważań na żadnej teorii naukowej czasu wolnego i/lub teorii uzależnień. Nie uwzględnił też dynamicznie zmieniających się uwarunkowań zewnętrznych czasu wolnego.

Nawet jeśli Habilitant prezentuje ważne tezy, to nie wykazuje, że oparte są one na danych empirycznych z badań własnych lub innych autorów oraz że korelują z teoriami naukowymi. Przed Kopernikiem pojawiały się liczne koncepcje heliocentryczne, ale dopiero Kopernik przeprowadził dowód naukowy. Habilitant dla znacznej części prezentowanych przez siebie tez takiego dowodu nie przeprowadził. Ważkie tezy wymagają ważkich dowodów naukowych.

Habilitant w tylko minimalnym stopniu wykorzystuje literaturę obcojęzyczną.

IV. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Jako pozostałe osiągnięcia (nie wchodzące w skład projektu habilitacyjnego) Habilitant zamieścił 10 pozycji z lat od 1993 do 2016 roku o dość dużej rozpiętości tematycznej: szkoła, młodzież, zagrożenia zdrowotne, nauczyciel, praca socjalna. Może to świadczyć o rozległych zainteresowaniach, ale też o niezbyt głębokich zainteresowaniach.

Można też mieć duże zastrzeżenia do aktualności tekstów. Na przykład, Habilitant pisze w nich o edukacyjnych skutkach likwidacji PGR, bezrobociu jako czynnika warunkującym rzeczywistość edukacyjną w kraju, o strachu uczniów przed nauczycielami, przemocy na kasetach wideo – fenomeny te mają znaczenie historyczne, porównawcze. W porównywalnym stopniu warunkują edukację jak zacofanie cywilizacyjne okresu PRL.

Badania i rozważania zawarte w artykułach nie są zakorzenione w teorii naukowej. Brak też jest opisów metodologicznych prezentowanych badań, co uniemożliwia ustalenie ich trafności zewnętrznej i wewnętrznej. Autor posługuje się nierzadko językiem publicystycznym, kiedy to prezentowane tezy nie mają żadnego umocowania w danych empirycznych.

Podsumowanie.

W tej części dorobku zaznaczyć należy podobne mankamenty jak w części zgłoszonej jako projekt habilitacyjny: nieaktualność, brak opisu teorii wyjściowej, brak opisu metodologicznego, brak obcojęzycznych źródeł literatury.

V. Odniesienie do wybranych kryteriów oceny osiągnięć naukowych i badawczych kandydat ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Inne parametry oceny dorobku naukowego dr. J. A. Malinowskiego kształtują się następująco:

- **Sumaryczny impact factor według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania: brak**
- **Liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS): brak (*habilitant posiada w bazie Google Scholar – 31 cytowań, bez autocytowań*)**

- Indeks Hirscha według bazy Web of Science (WoS): nie posiadam (*habilitant posiada w bazie Google Scholar – indeks H: 3*)

- Kierowanie międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi oraz udział w takich projektach:

Autor, kierownik, współrealizator projektu naukowo-dydaktycznego przygotowanego i zrealizowanego w 2004 r. „Diagnoza stanu świadomości kandydatów na nauczycieli oraz nauczycieli w zakresie zagrożeń łączących się z niebezpieczeństwem uzależnień i innych zjawisk patologicznych wśród uczniów oraz działania na rzecz budowania kompetencji studentów – uczestników kursu pedagogicznego, nauczycieli i rodziców mające na celu przeciwdziałanie zagrożeniom występującym w procesie wychowania dzieci i młodzieży” (Grant Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego 2004 r.)

- Międzynarodowe i krajowe nagrody za działalność naukową albo artystyczną: brak

- Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych.

Od czasu uzyskania stopnia naukowego doktora (od 1986 roku) Habilitant wziął czynny udział łącznie w 62 wydarzeniach naukowych, w tym 11 międzynarodowych.

Podsumowanie

Oceniając część dotyczącą wybranych kryteriów oceny dorobku naukowego na przestrzeni 34 lat, można stwierdzić na podstawie przedstawionych wskaźników i informacji, że habilitant był umiarkowanie aktywny w życiu naukowym.

VI. Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzującego wiedzę oraz dotyczącego współpracy międzynarodowej po uzyskaniu stopnia naukowego doktora

- Uczestnictwo w programach europejskich oraz innych programach międzynarodowych i krajowych: brak

- Aktywny udział w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych

Habilitant wziął udział w 7 konferencjach popularyzujących wiedzę

- Udział w komitetach organizacyjnych międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych

Habilitant 20-krotnie był członkiem komitetów organizacyjnych konferencji i seminariów

- **Otrzymane nagrody i wyróżnienia inne niż wymienione w pkt V**

1. Osiągane wyniki w pracy naukowej i edukacyjnej miały niewątpliwie wpływ na uzyskanie następujących odznaczeń i wyróżnień: Srebrny Krzyż Zasługi (2004 r.), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2005 r.), Brązowa odznaka „Zasłużony Działacz Turystyki” (1989 r.), Honorowa złota Odznaka PTTK (1994 r.)

2. Nagroda Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika za osiągnięcia w działalności naukowej w roku akademickim 1987/1988 (nagroda indywidualna III stopnia),

3. Nagroda Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika za osiągnięcia w działalności naukowej w roku akademickim 1989/1990 (nagroda indywidualna III stopnia),

4. Nagroda Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika za osiągnięcia uzyskane w dziedzinie naukowo-badawczej i organizacyjnej w 2017 roku – III stopnia (wraz z prof. dr hab. Krzysztofem Piątkiem),

5. Nagroda Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika III stopnia za osiągnięcia uzyskane w dziedzinie organizacyjnej w 2017 roku,

6. Wyróżnienie Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika za osiągnięcia w działalności organizatorskiej w roku akademickim 1993/1994,

7. Indywidualne wyróżnienie Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika za osiągnięcia uzyskane w dziedzinie organizacyjnej w 2015 roku,

8. Dyplom – grawer gratulacyjny Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego za działalność badawczą i profilaktyczną w zakresie problemów młodzieży, 2004 r.

- **Udział w konsorcjach i sieciach badawczych: brak**

- **Kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych oraz we współpracy z przedsiębiorcami, innymi niż wymienione w pkt V - brak.**

- **Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism:**

1. Kwartalnik „**Kultura i Edukacja**”, współinicjator powołania czasopisma, w latach 1992 – 1994 sekretarz redakcji),

2. Miesięcznik „**Wychowanie na co Dzień**” (od roku 2014 dwumiesięcznik), w latach 1993 – 1995 z-ca redaktora naczelnego, od 1995 roku do dziś – redaktor naczelny.

3. Członek Rady Wydawniczej kwartalnika „Auxilium Sociale – Wsparcie Społeczne” (od 1997 r.), a następnie „Auxilium Sociale – Novum” (do 2008 r., kiedy to zaprzestano wydawać czasopismo);

- **Członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych**

1. Polskie Towarzystwo Pedagogiczne, od 2008 r. do dziś, członek Zarządu Oddziału PTP w Toruniu w latach 2008-2011.

2. Włocławskie Towarzystwo Naukowe, od 2005 r. do dziś (bez funkcji).

- **Osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki:**

Habilitant kierował Zaocznym Studium Pedagogiki w Instytucie Pedagogiki UMK, brał udział w opracowaniu programu studiów niestacjonarnych na kierunku pedagogiki oraz nauczanie początkowe.

Uczestniczył w pracach zespołu przygotowującego założenia programowo-organizacyjne dla studiów II stopnia na kierunku praca socjalna uruchomionych w roku akademickim 2015/2016;

Uczestniczy w realizacji Toruńskiej Kampanii Społecznej „Październik – miesiąc wolny od uzależnień” zorganizowanej przez Wydział Zdrowia i Polityki Społecznej Urzędu Miasta Torunia.

Popularyzował problematykę uzależnień młodzieży od środków psychoaktywnych na terenie Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Popularyzował wiedzę krajoznawczą biorąc udział w szkoleniach dla nauczycieli – opiekunów Szkolnych Kół Krajoznawczo-Turystycznych oraz poprzez publikowanie w dwumiesięczniku „Pomorze i Kujawy” (członek redakcji 1998-2004).

- **Opieka naukowa nad studentami**

Habilitant sprawował opiekę przez 10 lat nad Studenckim Kołem Naukowym Pedagogów (1986-1996).

Wypromował 120 prac licencjackich, 50 prac

Sprawował opiekę naukową nad słuchaczami Podyplomowego Studium Pedagogiki Korekcyjno-Kompensacyjnej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w zakresie przygotowania pracy dyplomowej (w latach 2001 – 2006, łącznie 40 prac);

Był opiekunem 25 prac na szkoleniu specjalistycznym w zakresie „Organizacja pomocy społecznej” przeprowadzonym przez KSW we Włocławku.

- **Opieka naukowa nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego**

1. Doktorantka mgr Kaja Kasprzak, opieka w toku – od fazy opracowywania koncepcji badań i ich realizacji, od roku 2018. Temat pracy doktorskiej: „Profilaktyka używania nowych substancji psychoaktywnych w Unii Europejskiej – studium porównawcze”, Wydział Nauk Pedagogicznych Dolnośląskiej Szkoły Wyższej. Powołanie na promotora pomocniczego w dniu 31.10.2018 r. (promotor: dr hab. Mariusz Jędrzejko, prof. UTH w Radomiu);

2. Doktorantka mgr Patrycja Chmielewska, opieka w toku od 2018 r. – od fazy opracowywania koncepcji rozprawy i badań, aktualnie opieka nad analizą wyników badań. Temat pracy doktorskiej: „Kształtowanie zainteresowań krajoznawczych dzieci z wykorzystaniem twórczości literackiej”, Wydział Nauk Pedagogicznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Otwarcie przewodu i powołanie mnie na promotora pomocniczego w dniu 15.01.2019 r. (promotor: dr hab. Pola Kuleczka, prof. Uniwersytetu Zielonogórskiego).

- **Staż w zagranicznych i krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich**

Staż podoktorski w Naukowo-Badawczym Instytucie Problemów Szkoły Wyższej w Moskwie (5.03-5.04.1989 r.), w ramach stypendium Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Pobyt studyjny na Wydziale Pedagogiki Uniwersytetu W Rydze (24-29.06.1990 r.).

- **Wykonane ekspertyzy lub inne opracowania na zamówienie**

Ekspertyza dla Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej we Włocławku projektu „Dobra praktyka najlepszym nauczycielem” realizowanego w latach 2012 – 2014 przez PWSZ we Włocławku, w partnerstwie z Gminą Miasta Włocławek. Tytuł ekspertyzy: *Praktyki pedagogiczne jako ogniwo procesu kształcenia nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej przedmiotem ogólnopolskiej debaty. Refleksje na kanwie pokłosa projektu „Dobra praktyka najlepszym nauczycielem”.*

- **Udział w zespołach eksperckich i konkursowych – brak**
- **Recenzowanie projektów międzynarodowych i krajowych – brak**
- **Recenzowanie publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych**

1. Kwartalnik „Pedagogika Społeczna”, 2014 – 2017 cztery manuskrypty publikacji;

2. „Zeszyty Naukowe” Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku, 1997 r., jeden manuskrypt publikacji;

3. Kwartalnik „Zeszyty Naukowe Zbliżenia Cywilizacyjne” Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej we Włocławku, 2017, jeden manuskrypt publikacji;

Podsumowanie

W odniesieniu do oceny tej części dorobku należy podkreślić, iż dorobek w tym zakresie jest zauważalny, spójny z podejmowaną problematyką badawczą. Habilitant spełnia większość kryteriów oceny osiągnięć w ocenianym w tym miejscu dorobku. Jest opiekunem kół naukowych, aktywizuje środowisko studenckie poprzez badania naukowe i konferencje. Organizuje konferencje polskie i międzynarodowe. Należy wyróżnić jego aktywność popularyzatorską jako pełniącego od 1995 r. funkcję redaktora naczelnego czasopisma „Wychowanie na co Dzień”. Spełnia również kryterium bycia opiekunem naukowym prac magisterskich oraz jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim.

Konkluzja

Dr J. A. Malinowski uzyskał stopień doktora 34 lata temu. Prezentowany dorobek po uzyskaniu stopnia doktora zawiera 26 artykuły autorskie lub współautorskie (14 z nich zostało opublikowanych w czasopiśmie „Wychowanie na co Dzień”, którego habilitant jest redaktorem naczelnym) w recenzowanych czasopismach krajowych lub zagranicznych. Nie jest to dorobek zadowalający pod względem ilościowym. Zauważalny jest też brak publikacji w czasopismach wysoko punktowanych (tylko jedna publikacja -10 punktów z 2007 roku).

Cykl publikacji składających się na osiągnięcie naukowe Habilitanta koncentruje się na czasie wolnym młodzieży i problematyce używania substancji psychoaktywnych. Mimo licznych badań i opracowań na ten temat, Habilitant nie „zakorzenił” swoich poszukiwań w dostępnej naukowej wiedzy o charakterze teoretycznym i empirycznym. Umiejscawiając swe poszukiwania w nurcie pedagogiki społecznej, nie uwzględnił w swoich analizach nadzwyczaj dynamicznie zmieniających się uwarunkowań zewnętrznych czasu wolnego młodzieży, przez co należy poddać w wątpliwość aktualność jego konkluzji, a przez to ich wartość dla rozwoju dyscypliny. Brakuje też niezbędnego opisu metodologicznego, przez co niemożliwe jest określenie trafności zewnętrznej i wewnętrznej podjętych badań, Habilitant w tylko minimalnym stopniu wykorzystał źródła obcojęzyczne. Podobne mankamenty dotyczą pozostałych prac przedstawionych do oceny. Reasumując, dorobek naukowy dr. Jana A. Malinowskiego nie wnosi wkładu w rozwój pedagogiki.

Dla porządku należy dodać, że Habilitant był bardzo aktywny na polu dydaktyki i organizacyjnym i osiągnął wartościowe efekty.

Biorąc pod uwagę całokształt, a w pierwszym rzędzie zgłoszony do oceny cykl publikacji składających się na projekt habilitacyjny pt. „Pedagogiczne wymiary czasu wolnego dzieci i młodzieży – zagrożenia, profilaktyka i szanse twórczego rozwoju”, stwierdzam, że dorobek naukowy Pana dr. Jana A. Malinowskiego nie spełnia wymogów wskazanych w art. 16 Ustawy z 14 marca 2003 z późniejszymi zmianami (Dz.U. z 2014., poz. 1852) i tym samym wnoszę o odmowę nadania Kandydatowi stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

